

HRVATSKI SABOR

KLASA: 021-12/19-05/13

URBROJ: 65-19-03

Zagreb, 19. srpnja 2019.

50 — VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Primljeno:	22.07.2019	Original
Klasifikacija:	021-12/19-05/13	585-1
Uredni broj:	65-19-01	File: 1 Vrt: -

OS

VLADI REPUBLIKE HRVATSKE

Na temelju članka 209. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem, radi ocjene njegove osnovanosti, **Prijedlog za davanje vjerodostojnog tumačenja članka 1. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj 25/13 i 85/15)**, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnio Klub zastupnika SDP-a, aktom od 18. srpnja 2019. godine.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

**HRVATSKI SABOR
KLUB ZASTUPNIKA SDP-a**

Klasa:
Urbroj:

REPUBLIKA HRVATSKA
C5 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 18-07-2019	
Klasifikacijska oznaka	Org jed
021-12/19-13/13	6-5
Judžbeni broj	Pri Vrij
6731 - - 19-21	

Zagreb, 18. srpnja 2019.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Na temelju članka 208. Poslovnika Hrvatskoga sabora, Klub zastupnika SDP-a podnosi Prijedlog za davanje vjerodostojnog tumačenja članka 1. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj 25/13 i 85/15).

Za predstavnike Kluba zastupnika SDP-a koji će u njegovo ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela određeni su zastupnici Davor Bernardić, Arsen Bauk, Peđa Grbin, Sabina Glasovac, Saša Đujić i Željko Jovanović.

PREDSJEDNIK KLUBA
ZASTUPNIKA SDP-a

Arsen Bauk

**KLUB ZASTUPNIKA SDP-a
U HRVATSKOM SABORU**

PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA

**Predmet: Prijedlog za davanje vjerodostojnog tumačenja članka 1.
stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama
(„Narodne novine“, broj 25/13. i 85/15.)**

I. UVOD

Na temelju članka 208., u vezi s člankom 172. Poslovnika Hrvatskog sabora („Narodne novine“, broj 81/13., 113/16., 69/17. i 29/18., u daljnjem tekstu Poslovnik Hrvatskog sabora), kao ovlaštene predlagatelji zakona podnosimo prijedlog za vjerodostojno tumačenje članka 1. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj 25/13. i 85/15., u daljnjem tekstu Zakon).

Članak 1. citiranog Zakona glasi:

„(1) Ovim se Zakonom uređuje pravo na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija koje posjeduju tijela javne vlasti, propisuju se načela, ograničenja, postupak i način ostvarivanja i olakšavanja pristupa i ponovne uporabe informacija, djelokrug, način rada i uvjeti za imenovanje i razrješenje Povjerenika za informiranje te inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona.

(2) Ovim se Zakonom uređuju i druge obveze tijela javne vlasti te prekršajne odredbe vezane za ostvarivanje prava na pristup informacijama.

(3) Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se na stranke u sudskim, upravnim i drugim na zakonu utemeljenim postupcima, kojima je dostupnost informacija iz tih postupaka utvrđena propisom.

(4) Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se na informacije za koje postoji obveza čuvanja tajnosti, sukladno zakonu koji uređuje sigurnosno-obavještajni sustav Republike Hrvatske.

(5) Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se na informacije koje predstavljaju klasificirane informacije čiji su vlasnici međunarodne organizacije ili druge države, te klasificirane informacije tijela javne vlasti koje nastaju ili se razmjenjuju u okviru suradnje s međunarodnim organizacijama ili drugim državama.“.

II. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE TUMAČENJE TRAŽI

Iako podnositelji ovog Prijedloga smatraju da su odredbe članka 1., stavka 3. Zakona jasne i da ne bi trebale stvarati probleme u primjeni u praksi, na žalost, tome nije tako.

Naime, neka tijela javne vlasti (primjerice Ministarstvo zaštite okoliša i energetike) u praksi odbijaju postupati po zahtjevu za pristup informacijama koje podnose građani Republike Hrvatske, koji su istovremeno i članovi pojedinih predstavničkih tijela, uz obrazloženje da su im informacije dostupne po posebnim propisima – primjerice, putem Poslovnika Hrvatskoga sabora. Iako se zahtjevi za pristup informacijama kada ih podnose građani Republike Hrvatske, koji su istovremeno i članovi pojedinih predstavničkih tijela, u pravilu usvajaju i po njima se postupa te iako je Povjerenik za informiranje višekratno upozoravao da se po takvim zahtjevima mora postupati, jer je pravo na pristup informacijama i ustavno pravo koje se jamči svim građanima Republike Hrvatske, činjenica je da postoje tijela javne vlasti koja odredbu članka 1., stavka 3. Zakona drugačije tumače u praksi.

Imajući navedeno u vidu, Klub zastupnika SDP-a u Hrvatskom saboru je dana 6. lipnja 2019. godine uputio, a Hrvatski sabor dana 14. lipnja 2019. godine usvojio, Zaključak koji glasi: *„Tijela javne vlasti dužna su odgovarati na zahtjeve za pristup informacijama i kada ih podnose članovi predstavničkih tijela (Hrvatskog sabora, Gradske skupštine Grada Zagreba, županijskih skupština te općinskih i gradskih vijeća), bez obzira na njihovo pravo na podnošenje zastupničkih i vijećničkih pitanja.“*

Unatoč usvajanju navedenog Zaključka, neka tijela javne vlasti (primjerice Ministarstvo zaštite okoliša i energetike), nisu korigirala svoju praksu te su nastavila postupati na način da odbijaju postupati po zahtjevu za pristup informacijama koje podnose građani Republike Hrvatske, koji su istovremeno i članovi pojedinih predstavničkih tijela, uz obrazloženje da su im informacije dostupne po posebnim propisima – primjerice, putem Poslovnika Hrvatskoga sabora.

Sukladno tome, predlagatelji smatraju da je potrebno intervenirati kako bi se spriječila ovakva praksa i osiguralo usklađeno provođenje prava koje za sve građane proizlazi iz članka 38. stavka 4. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, u daljnjem tekstu Ustav): *„Jamči se pravo na pristup informacijama koje posjeduju tijela javne vlasti. Ograničenja prava na pristup informacijama moraju biti razmjerna naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju te nužna u slobodnom i demokratskom društvu, a propisuju se zakonom.“*

Pravo na podnošenje zastupničkih i vijećničkih pitanja nije identično niti podudarno s pravom na pristup informacijama koje proizlazi iz članka 38. Ustava. Stoga je ustavnopravno potpuno neprihvatljiv stav pojedinih tijela javne vlasti da građanima, samo zato što su članovi predstavničkih tijela, uskrati pojedino pravo koje oni imaju temeljem Ustava. Sukladno

navedenom, a budući postoji očita razlika u tumačenju, shvaćanju i primjeni odredbe članka 1. stavka 3. Zakona, predlagatelji smatraju da su se stekli uvjeti propisani Poslovníkom Hrvatskog sabora za donošenje vjerodostojnog tumačenja Zakona.

III. IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA

Za provedbu ovog vjerodostojnog tumačenja nije potrebno osigurati dodatna sredstva iz državnog proračuna Republike Hrvatske.

IV. PRIJEDLOG TEKSTA VJERODOSTOJNOG TUMAČENJA

Vjerodostojno tumačenje
članka 1. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama
(„Narodne novine“, broj 25/13. i 85/15.)

U dvojbi oko postojanja prava na pristup informacijama, članak 1. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj 25/13. i 85/15.) treba tumačiti na način su tijela javne vlasti dužna odgovarati na zahtjeve za pristup informacijama i kada ih podnose članovi predstavničkih tijela (Hrvatskog sabora, Gradske skupštine Grada Zagreba, županijskih skupština te općinskih i gradskih vijeća), bez obzira na njihovo pravo na podnošenje zastupničkih i vijećničkih pitanja.

U Zagrebu, dana 16. srpnja 2019. godine

Klub zastupnika SDP-a
Predsjednik Kluba zastupnika
Arsen Bauk